

**แนวทางการตรวจสอบความใช้ได้และทวนสอบปริมาณก๊าซเรือนกระจก
สำหรับการประเมินการกักเก็บคาร์บอนโดยเทคโนโลยีการสำรวจระยะไกล (Remote sensing)
ด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI)**

องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ อบก. ดำเนินโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (Thailand Voluntary Emission Reduction Program: T-VER) ในภาคป่าไม้และพื้นที่สีเขียว และเพื่อให้การดำเนินงานในการประเมินการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และพื้นที่สีเขียวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อบก. จึงกำหนดให้ผู้พัฒนาโครงการสามารถเลือกใช้วิธีการประเมินการกักเก็บคาร์บอนโดยเทคโนโลยีการสำรวจระยะไกล (Remote sensing) ด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการประเมินการกักเก็บคาร์บอนในค่ากรณีฐาน (Baseline Sequestration) และการประเมินการกักเก็บคาร์บอนในค่ากรณีดำเนินโครงการ (Project Sequestration) ได้ และเพื่อให้กระบวนการตรวจสอบความใช้ได้และทวนสอบปริมาณก๊าซเรือนกระจกของผู้ประเมินภายนอกสำหรับโครงการภาคสมัครใจเป็นไปในทิศทางเดียวกันรวมทั้งมีความน่าเชื่อถือ อบก. จึงกำหนดแนวทางการตรวจสอบความใช้ได้และทวนสอบปริมาณก๊าซเรือนกระจกสำหรับการประเมินการกักเก็บคาร์บอนโดยเทคโนโลยีการสำรวจระยะไกล ด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ดังนี้

1) ผู้ประเมินภายนอกต้องทำการตรวจสอบข้อมูลของพื้นที่โครงการให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่แต่ละแบบจำลองกำหนด

2) ผู้พัฒนาโครงการแสดงความเหมาะสมของแบบจำลองสำหรับแต่ละพื้นที่ดำเนินโครงการในขั้นตอนการตรวจสอบความใช้ได้ของโครงการ โดยกำหนดให้ผู้พัฒนาโครงการจำแนกชั้นภูมิอย่างเหมาะสม และทำการวางแผนตัวอย่างในชั้นภูมิกลาง ขนาด 40 x 40 เมตร อย่างน้อย 1 แปลงตัวอย่าง และคำนวณหาค่าปริมาณการกักเก็บคาร์บอน โดยค่าที่คำนวณได้ต้องแตกต่างไม่เกินร้อยละ 10 ของค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty) ที่แบบจำลองกำหนด

ตัวอย่าง	
ผลจากการประเมินโดยใช้แบบจำลอง	40 ต้นคาร์บอนคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า
แบบจำลองกำหนดค่าความไม่แน่นอน	10 ต้นคาร์บอนคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า
ร้อยละ 10 ของค่าความไม่แน่นอน	±1 ต้นคาร์บอนคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า
ค่าที่ยอมรับได้อยู่ในช่วง	40±1 ต้นคาร์บอนคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า